

An itibariyle Türkiye

AK Parti içinde, bizim gözlediğimiz iki ana damar var.

Birinci damar; ki şu anda partide hakim, daha ziyade “otokratik kapitalizm”e heves duyuyor.

Yani bir anlamda **Putin** onların rol modeli.

İkinci damar; daha demokrat ve AB yanlısı.

Birinci grubun lideri **Tayyip Erdoğan...** **Binali Yıldırım** ve **Ömer Çelik** bu ekibin en önemli oyuncularını. 1 Kasım sonrası koalisyonla mecbur kalınırsa, hiç şüpheleniz olmasın CHP yerine MHP'yi tercih edeceklerdir.

Binali bey mesela, iyi bir mühendis, başarılı bir icracı, ama en az onlar kadar milliyetçi eğilimleri ağır basan bir kişi. Şu aralar Kürt politikasının rota değiştirmesinden en fazla memnun olanların başında geliyor. Muhtemelen bu konularda çok katı görüşlere sahip olduğunu bildiğimiz **Vecdi Gönül**’le iyi anlaşılıyorlar.

Ömer Çelik, **Ayşe Arman** röportajlarında farklı izlenimler veriyordu. Ama zamanla onun da şahinleşmeye başladığına tanık olmaya başladık. 7 Haziran sonrası CHP ile koalisyon görüşmelerini “içeriden” bombalayan bir isimdi **Çelik**. CHP ile “ontolojik” (yapısal) uyumsuzluk olduğundan söz ederek MHP’ye yönelmenin alt yapısını yapıyordu.

Diğer kanat, şu an itibariyle partide etkin değil. **Abdullah Gül**’den **Hüseyin Çelik**’e, **Ali Babacan** hatta **Bülent Arınç**’a uzanan kanattan söz ediyoruz.

Sayın **Davutoğlu**’nun kafası karışık gibi geliyor bizlere.

Bir yandan akademisyenliği, diğer yandan örneğin marjinal Ortadoğu tasavvurları ile her an her iki kanada da savrulabilir izlenimi veriyor.

Neticede, “milliyetçi” anlayışın yükseldiği, AK Parti-MHP koalisyonunun kurulduğu, “az demokrasi” ile sert politikaların arttığı bir ortamda CHP ve HDP’ye demokrasiyi ısrarla savunmak dışında başka politik seçenek kalmıyor.

Ha, bu arada askerinin, Kürt politikası nedeniyle bahis konusu “milliyetçi” hükümete sıcak bakacağı söylenebilir.

Pek tabii, AK Parti derinlerde saklı tuttuğu “mezhepçi” politikaları abartmaz ise.

Açık söyleyelim, bu politik fotoğraf bize sürdürülebilir gibi gelmiyor.

Türkiye bu seçenikle bir-iki yıl çalkalanır, bilahare su yolunu bulur ve yüzümüz tekrar “batı”ya döner.

Yaz bitmedi

■ HAVALAR serinlemeye başladı.

Ancak, ısrarla sayfiye yerlerine gitme arzularımıza gem vuramıyoruz.

Tamam işte, sonbaharın ikinci ayı da yarılındı, yaz çoktan bitti, kabullenelim.

Ama yok, kulağımızın üstüne yatmak işimize geliyor, hoşumuza gidiyor.

Hani, hayat koşuşturmasının henüz yokuş yukarı çağlarında olsak, sorumluluklarımız ve metropol meşguliyetlerimizle işimiz başınızdan aşkındır.

Ama, böylesi bir baskı altında değilseniz, hele hayatın ikinci baharındaysanız, öyle kolayından mevsimlerinin “bir bir” elinizden kaçmasına müsaade etmezsiniz.

Yazın kırıntısı bile, size göre israf edilmemesi gereken bir “deli güzellik, gümüşü ışıklı huzur”dur, üstelik deniz “hala sıcak”tır.

Oysa artık “hazan”dır yaşanan.

Abartıp da zatürreye davetiye çıkartmanın alemi yoktur.

Ahmet Büke

■ ÇOK önemli bir edebiyatçı, çağdaş bir öykü anlatıcısı İzmir’li **Ahmet Büke**’yi acaba yeterince tanıyor muyuz?

Telaşsız, dingin, durmuş oturmuş bir temiz ruhun; keskin gözlemlerle, derinliğine, mahalleden, yaşanmışlıklardan, dedelerden anneannelerden, geçmişte kalmış köklerden beslenen bir zenginlikle size sunduğu bir edebiyat resitaline tanık olursunuz bu genç adamın öykülerini okuduğunuzda.

Ahmet Büke’nin son öykülerini topladığı “insan kendine de iyi gelir” adlı kitabını okurken içimiz yine takdir hisleriyle doldu.

Ahmet Büke sizi kutluyoruz.